

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ στην ποίηση της Πίτσας Γαλάζη: από την έξαρση στην απομάγευση

Μολονότι όχι τόσο προβεβλημένη όσο άλλοι λογοτέχνες της γενιάς της, η Πίτσα Γαλάζη (1940-2023) υπήρξε αδιαμφισβήτητα μία από τις πιο στιβαρές ποιητικές φωνές της Κύπρου στα χρόνια μετά την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ιδιαίτερα παραγωγική μέχρι το τέλος της ζωής της και σταθερά προσηλωμένη στο ποιητικό της όραμα, με οξεία κοινωνική και ιστορική συνείδηση, ανήκει σε μια γενιά «άχαρη», που από την ηρωική έξαρση του Αγώνα των ετών 1955-59 βίωσε απότομα την «πτώση του ιδανικού» στα μετά την Ανεξαρτησία χρόνια με τα γνωστά γεγονότα που στιγμάτισαν το νησί μεταξύ 1963-64 και 1974 και οδήγησαν τελικά στην τουρκική εισβολή. Στην ανακοίνωσή μου, βασισμένη στο συνολικό έργο της Γαλάζη, το οποίο ετοιμάζω για έκδοση, διερευνώ την ιστορικο-πολιτική συνείδηση της ποιήτριας όπως αυτή αναδύεται μέσα από το σύστημα των συμβόλων που χρησιμοποιεί στην ποίησή της για να αναδείξει τα διακυβεύματα του αγώνα της ΕΟΚΑ αντιστικτικά με την απομάγευση και την καθίζηση του οράματος, όπως η ίδια την αντιλαμβάνεται στο πλαίσιο του κυπριακού – τύποις ανεξάρτητου αλλά επί της ουσίας ετεροκαθοριζόμενου – κρατιδίου, διεκτραγωδώντας στο έργο της με αιχμηρή ματιά τα δεινά του τόπου μέσα από μια ιστορική προοπτική που φτάνει ως τις μέρες μας.